

Francisco Soto Moreno
 President del Consell de Barri Camps Blancs

CAMPS BLANCS: UN BARRI TRANQUIL

Molt sovint hem de veure com la feina feta durant dècades pot perdre part del reconeixement –mai del valor- a causa de qualsevol incident que es vegi deformat per alguns mitjans de comunicació.

Camps Blancs és un exemple de barri on la gent, treballadora i lluitadora, ha construït una comunitat tranquil·la i integradora, on no hi solen haver problemes més enllà dels que hi podria haver a qualsevol altre barri de la ciutat. Des de fa anys s'han idut a terme en aquest barri diverses actuacions de millora, com és el cas, per exemple, de l'actual Pla de Desenvolupament Comunitari.

La gent de Camps Blancs se sent orgullosa de pertànyer al barri. Al darrer Consell de Barri tothom va voler manifestar que Camps Blancs és un indret molt tranquil, en el qual, durant moltíssims anys, no hi havia succeït cap malaurat esdeveniment.

Els santboians i les santboianes no hem de caure en els estereotips ni prejudicis típics de fa anys, que classificaven aquest barri com a conflictiu. De fet, convido a passar pel barri a qualsevol que tingui prejudicis i a viure en primera persona la seva realitat. Que parli amb la gent; que entri al Casal; que preguntari a totes les persones que integren els serveis que treballen pel barri. De seguida comprovarà que la realitat del barri és molt diferent del panorama que li poden presentar algunes persones que opinen sense saber.

Més enllà de les situacions puntuals, totes les entitats, serveis i Ajuntament continuem treballant dia rere dia per millorar la qualitat de vida del barri, per enfortir la convivència i per tornar a demostrar que Camps Blancs no només és un barri tranquil sinó també un barri compromès amb ell mateix i amb la resta de la ciutat.

Jaume Pujadas i Rosich
 Portaveu

EMPRESARIS SANTBOIANS COMPROMESOS AMB EL RIGOR I L'EXCEL·LÈNCIA

Ala carretera de Santa Creu de Calafell, entre el Garro i la Citroën, acaba d'obrir les portes un edifici singular. El disseny és avantguardista, amb els tancaments de vidre i amb tecnologia germànica, que per alguna cosa és el gran aparador de la gamma de vehicles més representatiu d'Alemanya. La llum es converteix, doncs, en un senyal distintiu, com si fos un far (*lighthouse*), que simbolitza transparència i acompanyament.

Després de cinc anys de gestació, aquest nou centre de l'automòbil finalment ha obert les portes al públic. Jaume Ros va ser l'impulsor decidit d'aquest projecte perquè va voler que Sant Boi comptés amb un dels millors centres

de la marca alemanya a tot l'Estat. Els seus successors, en Josep Ros i en Toni Mora, han agafat amb força el testimoni i lluiten per mantenir, dia a dia, l'excel·lència en les instal·lacions, en el producte i, per damunt de tot, en el servei.

Un equip professional de 46 treballadors, amb una mitjana d'edat de 32 anys, gestiona 14.000 m² de superfície dedicats a l'automòbil nou i d'ocasió. Una iniciativa, doncs, valenta i il·lusionada d'uns empresaris santboians que, juntament amb altres, fan camí per redreçar la nostra economia, crear nous llocs de treball i, en definitiva, apostar de valent pel nostre país.

María José Rodríguez Blázquez
 Regidora de Cooperació, Solidaritat i Pau

VICENTE FERRER ES MEREIX UN CARRER A SANT BOI

Aquest any va morir Vicente Ferrer, un català universal, un referent mundial de la Solidaritat i una persona declarada impulsora de la Pau. El seu treball va ajudar a dignificar la vida de més de dos milions i mig de persones. Són molts els reconeixements públics que s'han fet de la seva tasca, des del Premi Príncep d'Astúries fins al nomenament com a "Català de l'any" el 2009.

El Ple de l'Ajuntament es va adherir a la proposta de candidatura per al Premi Nobel de la Pau, però des del Grup Municipal d'ICV-EUIA pensem que amb això no n'hi ha prou.

Sant Boi és una ciutat que s'ha destacat sempre pel tarannà d'hospitalitat, d'obertura, de promoció del diàleg i

de la cooperació. Sant Boi es mereix que es facin públics els treballs de tots els qui han anat per davant nostre en aquest estil de fer les coses i ens han donat un bon exemple. Posant el nom de Vicente Ferrer a un espai públic, Sant Boi mereix proclamar que vol seguir l'estil de vida d'aquesta persona que ha esmerçat el seu temps per la pau i pel benestar de tanta gent.

Estem segurs que la nostra iniciativa serà ben acceptada per tothom.

www.iniciativa.cat/santboi
www.facebook.com/santboians.iniciativa

Enric Garcia Gallego
 President del Grup municipal

EL DRET A DECIDIR, GIMNÀSTICA DEMOCRÀTICA!

Epassat 13 de desembre, 166 localitats del nostre País van celebrar referèndums sobre la Independència de Catalunya. Més de 200.000 persones van exercir el dret a decidir, en una consulta sense precedents; tant per la participació a les urnes com per la capacitat d'organització de la societat civil, amb més de 15.000 voluntaris compromesos que van permetre que la jornada funcionés amb total normalitat democràtica.

I és que el dret a decidir és això, un exercici democràtic inherent a qualsevol àmbit de la nostra vida. L'exercim a diari, individualment, amb fets com l'elecció sobre el propi cos, sobre la nostra sexualitat o sobre tenir o no una mort digna. I també l'exercim col·lectivament, en relació al mo-

del econòmic de què volem dotar-nos o a les mesures que cal prendre per sortir de la crisi actual. I també al decidir el futur de la nostra Nació.

Sant Boi no es queda al marge d'aquesta onada democràtica: els regidors d'Esquerra (que formem part de la plataforma Decidim.cat, que agrupa més d'un miler de càrrecs electes pel dret a decidir) ens posem a disposició de la societat civil santboiana, que ja ha començat a caminar en aquesta direcció, per construir un moviment transversal i rigorós que permeti practicar un exercici tan democràtic com introduir una papereta dins d'una urna.

www.esquerra.cat/santboiellobregat

Marina Lozano Illescas
 Regidora

SIEMPRE ESTARÉIS CON NOSOTROS

El 24 de enero pasado, tuvo lugar la mayor tragedia que ha sufrido Sant Boi: cuatro niños perdieron la vida y muchos de los que tuvieron mejor suerte aún se están recuperando. Durante este año no nos hemos olvidado de Joel, Eric, Xavi y Mario y nunca lo haremos. Tampoco de los que aún sufren tan graves secuelas.

Quiero dedicar este corto espacio para hacerle una petición a nuestro Alcalde: que llame a las cosas por su nombre.

Un día defiende el perfecto estado de la instalación y el hundimiento inevitable por las fuertes rachas de viento y otro día hablamos de graves deficiencias del túnel de bateo.

En otras declaraciones dice que la técnica municipal, Carmen Ruiz, continuará trabajando porque no hay ninguna sentencia y cree en la presunción de inocencia como principio de derecho y hoy no descarta la posibilidad de presentarse como acusación

particular contra los imputados e incluso cesar a los mismos. Pasa un año "sin estar en ningún momento al lado de las familias" y hoy está dispuesto a dialogar con ellas "para mejorar las indemnizaciones en el caso de que fuera necesario".

¿Qué quiere decir con esto? ¿Que ahora se preocupará por cómo familias y heridos superan la situación? ¿O bien que tendrán mejores indemnizaciones -si ahora que está saliendo la verdad a la luz pública se sientan para llegar a acuerdos-?

Señor Alcalde, ¿sabe que cada vez que usted cambia su discurso y sale con nuevos titulares, se abren nuevamente las heridas de afectados y familiares?

Le ruego que pida perdón a las familias por todas estas idas y venidas y, simplemente, esté al lado de las familias que tanto le han necesitado y que siguen necesitando saber la causa de por qué sus hijos ya no estarán en casa ninguna Navidad.

Isidor Serrano Carmona
 Portaveu

EL EDITORIAL DE LOS TRES MIL MILLONES

Moció presentada en el Ple Municipal, per donar suport a l'editorial dels diaris catalans sobre la dignitat catalana.

Ese editorial, que se tituló "La dignidad de Cataluña", ha costado a los catalanes cerca de 17,6 millones € [3.000 millones de pesetas]. Dinero público que la Generalidad repartió el año pasado entre los diarios catalanes. Ese es también el precio de la indignidad de Cataluña [sin comillas], al menos de la Cataluña revelada que habla por boca de los famosos doce diarios en nombre de todos los catalanes. Una Cataluña cuya dignidad se plasma en el puñado de familias que en el Principado trajinan y se reparten indistintamente el poder político, económico, mediático, y la de la llamada "sociedad civil", cuyo fresco más conseguido quizás sea el de los detenidos en las operaciones, Orfeó Català y Pretoria, Millet y Montull, Muñoz, Alavedra y Prenafreta.

Sobre el editorial de los tres mil millones de pesetas, se imponen algunas aclaraciones.

La primera es que, por supuesto, "La dignidad de Cataluña" no es el único pago de la prensa agraciada por los favores de la Generalitat a los conglomerados mediáticos catalanes.

La segunda se refiere únicamente a subvenciones directas del año 2008 (el último del que hay datos). Tenemos también alguna información del 2009: 1,4 millones para El Punt [más de 4 € de subvención por ejemplar vendido], 1,3 para El Periódico de Catalunya, 1,1 para el varias veces quebrado, y siempre rescatado a costa del erario público, diario Avui.

Otros años el reparto ha sido aún más suculento [32 millones de euros en 2003].

A la vista de los datos, ¿es libre la Prensa Catalana?

ciudadanos.santboi@gmail.com